

Pasiūlyta vieta prie Nemuno ir Neries santakos esanti visai netinkama dėl pavasarinių potvynių. Tuo tikslu miesto savivaldybės Matavimo dalis pasiūlė tris variantus:

- 1) sutvarkyti ir apželdinti rezervuotą žemės plotą prie kapinių, o jas iškelti,
- 2) parkui skirti pradėtą tvarkyti ir želdinti Sąjungos aikštės žiedo dalį be pastatų (t. y. – dabart. Linkuvos-Panerių g-vių sankryžos rytinę pusę),
- 3) jeigu šių plotų nepakaktų, per Žemės reformos valdybą skirti dar neišparceliuotą žemės plotą kitoje vietoje (dabart. aikštės ir Bajorų g. sankirtoje).

Parko ir aikštės projektą 1936 m. spalio 16 d. patvirtino Vyriausiasis statybos ir sauskelių inspektorius. Parkas buvo suplanuotas dabart. aikštės šiaurės vakarų dalyje, nuo Linkuvos-Panerių g-vių sankryžos iki Skirgailos-Bajorų g. linijos). Pietrytinėje dabart. aikštės dalyje liko katalikų kapinės, kurių teritorija po Antrojo pasaulinio karo dar padidėjo.

Sovietmečiu suformuota vientisa, taisyklinga dabart. Sąjungos aikštės erdvė. Neliko žiedo aplink Linkuvos-Panerių g-vių sankryžą, panaikintos trys skersinės gatvelės per aikštę – už jos perimetro liko dabart. Bajorų, Skirgailos ir A. Kriščiukaičio g-vės. Arčiau Neries nutiesta nauja gatvė – Neries krantinė.

XX a. VIII-ame 10-metyje aikštėje panaikintos ir senosios kapinės. Dalis kapų buvo iškelta, dalis jų, matyt, sunaikinta. 1974 m. vasarą kapinių vietoje prasidėjo sovietinės ideologijos simbolio – komjaunuolių memorialo statyba. To meto spaudos duomenimis, beveik 2,5 ha plote reikėjo nukasti apie 2000 kub. metrų grunto ir maždaug tiek atgabenti naujo. Statyba truko keletą metų, memorialas atidengtas 1979 m. sausio mėn. Po Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo, 1991 m. lapkričio mėn., pradėtas jo demontavimas dar nebaigtas.

Šv. Juozapo bažnyčia

Tarpukariumi įkūrus Vilijampolės katalikų parapiją, Žemės reformos valdyba būsimai parapinei bažnyčiai paskyrė 1,3 ha žemės iš parceliuojamo Vilijampolės Slabados dvaro, prie Panerių g-vės ir Sąjungos aikštės.

1931 m. liepos 28 d. bažnyčios statybos komiteto pirmininkas (pirmasis Vilijampolės klebonas) kunigas J. Dągilis kreipėsi į Kauno m. valdybos Statybos skyrių, prašydamas leidimo statyti mūrinį dviejų aukštų namą *bažnyčios reikalams*. I-ame namo aukšte būsianti laikina patalpa pamaldoms, II-ame aukšte – gyvenamos patalpos (klebonija). Kartu prašyta leidimo statyti medinį sandėlį statybinėms medžiagoms laikyti. Rugpjūčio 13 d. projektą patvirtino Vidaus reikalų ministerijos Statybos inspekcija. Techninę darbų priežiūrą apsiėmė vykdyti žymus architektas inžin. F. Vizbaras. Neaišku, ar jis buvo ir projekto autorius; jį pasirašė dar vienas asmuo, tačiau parašas neišskaitomas.